

їі. Й ви́дѣвъ ю Г҃дъ, милосердова ѿ нѣй, и рече єй: не плачи.

đi. Й приступъ коснѣса во Одръ: начаши же сташа: и рече: юноше, тебѣ глаголю, востани.

єi. Й сѣде мертвый, и начаъ глаголати: и дадѣ егѡ матерю егѡ.

їi. Пріятъ же стражъ всѣхъ, и славлахъ ЕГ҃а, глаголюще: гакъ пророкъ вѣли востанъ на съ, и гакъ посѣти ЕГ҃а людѣй свойхъ.

зи. Й изиде слово сиѣ по всѣй Ізрѣи ѿ нѣмъ, и по всѣй странѣ.

їi. Й возвѣстїша Іванинъ оученици егѡ ѿ всѣхъ сихъ.

đi. Й призвавъ двѣ иѣкал ѿ оученикъ свойхъ Іванинъ, послѣ ко Іису, глагола: ты ли еси градъй, или иного чаемъ;

ќi. Пришѣда же къ немъ мѣжа, рѣста: Іванинъ Кртиль посла на съ къ тебѣ, глагола: ты ли еси градъй, или иного чаемъ;

ќa. Въ той же часъ искѣли мнѣги ѿ недѣгъ и ранъ и дѣхъ слыихъ, и мнѣгимъ слѣпымъ даровѣ прозрѣнїе.

ќb. И ѿбѣмъ вѣдѣвъ рече има: шедша возвѣстїта Іванинъ, гдѣ ви́дѣста и слышаста: гакъ слѣпіи прозираютъ, хроміи ходатъ, прокаженніи ѿчищаютъ, гласіи слышатъ, мертвіи востають, инишіи блговѣствуютъ:

ќg. И блженъ есть, иже аще не соблазнитса ѿ мнѣ.

ќd. Сѣдешема же оученикоама Іваниновома, начаъ глаголати къ народу ѿ Іванинѣ: чесъ изидосте въ пустынью ви́дѣти; троstry ли вѣтромъ колѣблемъ;

ќe. Но чесъ изидосте ви́дѣти; члвѣка ли въ мѣгки рѣзы ѿдѣланъ; се иже во одѣжди славнѣй и пижи сѣши, во цѣтвѣ сѣть.

ќs. Но чесъ изидосте ви́дѣти; прѣрока ли; єй, глаголю вѣмъ, и лишше прѣрока.